

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen har Ordet.

Henrik Jensen: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet.

Jensen (Broby): Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet.

Martin Hansen: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet.

Knud Hansen: Jeg skal indskrænke mig til at omtale et ganske enkelt Spørgsmaal. Det vedrører Privatbanernes Underskud og den Byrde, som Privatbanernes Underskud forårsager en hel Mængde Kommuner. Ærede Medlemmer af dette høje Ting vil erindre, at jeg i 1924 under Behandlingen af Forslaget om de sønderjydske Baneanlæg stillede Forslag om, at Staten skulde tage Part i et eventuelt Underskud i Forhold til den Part, som Staten havde i Anlægsudgifterne. Dette Forslag vilde Ministeren ikke gaa med til, og Følgen blev, at det blev stemt ned. Imod stemte Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Parti. I 1925, da vi havde faaet et nyt Ministerium, rettede jeg en Henvendelse til den nuværende Trafikminister og spurgte ham, om han vilde være villig til at tage det Spørgsmaal op og stille Forslag om, at Staten tog sin Part af de Underskud, der maatte fremkomme for Privatbanerne. Ministeren svarede hertil, at han saa ikke, der var nogen Mulighed for, at et saadant Forslag kunde gennemføres, da 3 Partier havde stemt derimod.

Jeg vil imidlertid være tilbøjelig til at mene, at der maaske nu kunde være mere Lydhørhed for dette Spørgsmaal, end der var i 1924. Naar jeg ser paa, hvorledes man fra forskellige Partiers Side har stillet sig overfor de nødstedte Kommuner i al Almindelighed, vil jeg tro, at man vil være tilbøjelig til at tage dette Spørgsmaal op til en saglig Behandling.

Da jeg stillede Forslaget i 1924, vilde det efter en Opgørelse fra det foregaaende Aar betyde en Udgift for Statskassen paa 172 000 Kr., altsaa ikke nogen overvældende Sum. Men siden den Tid er paa Grund af den øgede Automobiltrafik baade for Rute-Personautomobilers og Fragtauto-

mobilers Vedkommende Konkurrencen overfor Privatbanerne blevet øget meget stærkt, og derfor er Vanskelighederne for Privatbanerne blevet større. Regnskaberne for det forløbne Regnskabsaar viser et samlet Underskud for Privatbanerne paa godt 1 Mill. Kr. Taget i Gennemsnit har Staten baaret 50 pCt. af Anlægsudgifterne. Hvis Staten altsaa skulde tage sin Part af Underskuddet i Forhold til Anlægsudgifterne, vilde dette betyde en Udgift for Statskassen paa godt og vel $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette er naturligvis ikke Smaapenge, men i Forhold til de Tilskud, man paa forskellig Maade for Tiden er tilbøjelig til at yde fra Statskassen til Kommunerne, er det dog en forholdsvist lille Sum.

Jeg vilde mene, at det vilde være en Retfærdighedshandling overfor de Kommuner, som maa bære Underskuddet ved Privatbanerne, om Staten tog Del i dette Underskud. Det er jo ikke alle Vegne, Trafikken besørges af Privatbaner. Staten har jo en hel Mængde lokale Baner, som utvivlsomt giver et ikke ubetydeligt Underskud. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa det i Gaar og henvendte sig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder med Anmodning om at fremskaffe Oplysning om disse lokale Statsbaners Underskud. Naar Statsbanerne overhovedet giver Underskud, er der jo ikke nogen Tvivl om, at dette i særlig Grad skyldes disse lokale Statsbaner. Dette Underskud maa hele Befolkningen gennem Skatterne være med til at bære, men desuden maa de Kommuner, som har Privatbaner, ogsaa bære deres egen Banes Underskud. Dette finder jeg er en Uretfærdighed.

Til Forsvar for, at Staten maatte bære de lokale Statsbaners Underskud, anførte den tidligere Trafikminister, at disse Baner bidrog til, at Statsbanernes Hovedbaner kunde bære sig, idet de var Fødelinier for Hovedlinierne. Det samme kan jo ogsaa siges om Privatbanerne, at de er Fødelinier til Statsbanernes Hovedbaner. Ogsaa dette, synes jeg, maatte være en Begrundelse for, at Staten tog en Del af Privatbanernes Underskud.

Jeg vil derfor rette den Henstilling til den nuværende højtærede Trafikminister, at han tager dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse, og hvis han faar Ordet nu, inden Tinget formentlig om kort Tid opløses, vil jeg bede ham udtale sig om dette Spørgsmaal, og om han ikke finder, at dette vilde være en retfærdig Ordning. Jeg tvivler jo paa, at dette er et